

Beschikking van het Gerecht van 16 december 2016 — Ica Foods/EUIPO — San Lucio (GROK)**(Zaak T-774/14)** ⁽¹⁾**(„Uniemark — Nietigheidsprocedure — Intrekking van de inschrijvingsaanvraag — Afdoening zonder beslissing”)**

(2017/C 053/35)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Ica Foods SpA (Pomezia, Italië) (vertegenwoordiger: A. Nespega, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: L. Rampini, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: San Lucio Srl (San Gervasio Bresciano, Italië) (vertegenwoordiger: F. Sangiacomo, advocaat)

Voorwerp

Beroep tegen de beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 9 september 2014 (zaak R 1815/2013-2) inzake een nietigheidsprocedure tussen San Lucio Srl en Ica Foods SpA

Dictum

- 1) Op het beroep behoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Ica Foods SpA en San Lucio Srl worden verwezen in hun eigen kosten en elk in de helft van de kosten van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO).

⁽¹⁾ PB C 26 van 26.1.2015.

Beroep ingesteld op 7 november 2016 — Salehi/Commissie**(Zaak T-773/16)**

(2017/C 053/36)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Dominik Salehi (Bremen, Duitsland) (vertegenwoordiger: C. Drews, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- vaststellen dat verweerster artikel 1, lid 4, van verordening (EG) nr. 539/2001 [gewijzigd bij verordening (EU) nr. 1289/2013] heeft geschonden door na te laten na ontvangst van de brieven van verzoeker van 1 juli 2016 en van 16 september 2016 de in het genoemde voorschrift bedoelde maatregelen te treffen en verzoeker hiervan mededeling te doen, en
- verweerster te verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker twee middelen aan.

1. Eerste middel: schending van het reciprociteitsbeginsel door strikte toepassing van de Visa Waiver Program Improvement and Terrorist Travel Prevention Act of 2015
2. Tweede middel: stilzitten van verweerster

Verzoeker voert aan dat de Commissie geen maatregelen heeft getroffen overeenkomstig artikel 1, lid 4, onder e), i), van verordening (EG) nr. 539/2001 van de Raad van 15 maart 2001 tot vaststelling van de lijst van derde landen waarvan de onderdanen bij overschrijding van de buitengrenzen in het bezit moeten zijn van een visum en de lijst van derde landen waarvan de onderdanen van die plicht zijn vrijgesteld (PB 2001, L 81, blz. 1).

Beroep ingesteld op 30 november 2016 — QG/Commissie

(Zaak T-845/16)

(2017/C 053/37)

Procestaal: Spaans

Partijen

Verzoekende partij: QG (Madrid, Spanje) (vertegenwoordigers: L. Ruiz Ezquerro, R. Oncina Borrego, I. Sobrepera Millet en A. Hernández Pardo, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- Te verklaren dat de beschikking van de Commissie van 4 juli 2016 betreffende staatssteun SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), door Spanje aan bepaalde voetbalclubs verleend, in strijd is met de artikelen 107, lid 1, en 108, lid 3, VWEU, aangezien ook de mogelijkheid om rekeningen te consolideren, die voortvloeit uit de bij wet 10/1990 aan vier clubs verleende toestemming om deel te nemen aan diverse takken van sport, net als de toepassing van een verminderd vennootschapsbelastingtarief, staatssteun vormt die onverenigbaar is met de interne markt, hetgeen de Commissie had moeten vaststellen.
- Bijgevolg de maatregel nietig te verklaren, het Koninkrijk Spanje te verplichten de met de interne markt onverenigbare steun terug te vorderen van de ontvangers ervan en verweerster uitdrukkelijk te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij schending van de artikelen 107, lid 1, en 108, lid 3, VWEU aan.

Verzoekster, een basketbalclub, stemt in met de bestreden handeling, voor zover de Commissie daarin heeft geconstateerd dat de bij wet 10/1990 ingevoerde maatregel, inhoudende dat aan bepaalde voetbalclubs, middels een verminderd belastingtarief, een voorkeursbehandeling wordt gegeven op het gebied van de vennootschapsbelasting, een met de interne markt onverenigbare staatssteun vormt.

Verzoekster is evenwel van mening dat de Commissie tot dezelfde conclusie had moeten komen ten aanzien van het, eveneens door wet 10/1990 mogelijk gemaakte, belastingvoordeel, dat inhoudt dat diezelfde clubs wordt toegestaan deel te nemen aan diverse takken van sport.